

embolium excogitavit Satanas. Ptolemao Philadelpho hinnulus cervi dono datus est. In sermone Graciano nutritus loquentes intelligebat; quum ante id tempus solam Indorum linguam cervi intelligere crederentur. Ælian. d. cap. 25. Hic, ni fallor, crederet uti historias, Ætopi fabulas.

Diana Elaphia.

20 Elaphiam Dianam per syncopen vocarunt Elei à cervorum venatione: existimat Paulan. cap. 201. Quæ quidem prius Alpha dicta, & voce corrupta Elaphia. Fabulam ibid. consuit Pausanias, à quo Natal. Comes lib. 3. Mytholog. cap. 18. & Gyrard. Syntagm. 12. num. 31. E caelo ut venaretur (quasi in Lunæ orbe non essent silvæ & luci, uti videris apud Plutarch. libell. de Facie in orbe Luna) descendit sagittis arcuque instructa Diana. Vidit Alpheus, qui præ mœstitia pòst in flumen conversus (Ovid. 5. Metamorph. fab. 10.) & amore ejus captus, flectere in nuptias nequit. Vi extorquere volebat, quod prece non poterat. Insidias præsentit Diana, & noctu fugit in choros virginum, præcipiens cunctis, ut faciem linirent luto. Unde Alpheus cum discernere haud valeret, quænam esset Diana, poenitens abiit. Aptius tropologicè in mentis lucem fabula potest exponi. Elanguet sanè in viris vehementia amoris, etli fœminæ pulchritudo descendat de caelis, modò in fœminæ facie appareat lutum aut pulvis. Alio intuitu, casuque dicta Diana Elaphibolia, quæ nomine culta est à Phocensibus. Cum hi à Thessalis obsiderentur, pyram construxerunt; ut si quid durius accidisset, bona omnia imponerent unà cum mulieribus: quæ pyra constructa, in hostes exivere, & victoriam obtinentes anniversarium Elaphibolia Dianæ instituerunt, ut Pausanias recitat. Gyrard. quò dudum. Historiam utique Pausanias refert; sed de sacris & nomine Elaphibolia, nec verbum, ut videri est, cap. 317. Qui ibid. addit: Observato eo tempore quo saum Luna orbem expleverat, Thessalos noctu adorantur, oblitis gypso corporibus, gypso item dealbatis armis. Ingentem memorant Thessalorum factam cadem, quòd ea specie territi, immissa divinitus per noctem sibi visa, non hostium illud astu evenisse interpretabantur.

Elaphibolia.

Stratagemma.

Cur in Chio elaphibolia celebraretur?

21 In Chio celebriora Elaphibolia, quo simulacrum singulare & speciosum: igitur ita arte optica in throno erat collocatum; ut vultu irata ac severa appareret templum ingredientibus, at exeuntibus jam placata & benigna. Opus è pario lapide. Natal. Com. 7. Mytholog. cap. 16. Apud Arcades expressius in Elaphibolia simulacrum, ex auro & ebore confectum, cervinà pelle

indutum, ex cujus humeris pharetra sagittarum plena pendeat, altera manu facem ardentem, altera verò angues duos continebat: propè canis venaticus astabat. Præ die antequàm anniversarium sacrum facerent, in pompam Deæ magnificentissimo apparatu imaginem transmittent. In ea virgo, quæ sacerdotio fugebatur, postrema omnium bijugo cervorum curru vehabatur. Chartar. in Dian. fol. 71. Idem videmus ex Pausania ad sacra Dianæ Laphria, 17. Maij. Sacerdos imitabatur Dianam in pompa, cui ut vidimus, currus cervorum concessus. Claudian. 3. de Laudib. Stilic. à v. 285.

Imago Diane.

Dixit, & extemplo frondosa fertur ab Alpe Trans pelagus, cervi currum subiere jugales; Quos decus esse Dea primi sub lumine caelis Rescinda fecundis concepit Luna cavernis.

Claudian.

Totam penitus superstitionem hausèrunt Romani. Cervæ Dianæ immolande; quòd olim à Romanis stetit temporibus servabatur; atque idea cervorum cornua in omnibus Dianæ templis suspensa videbantur, nisi in Aventino monte: subdit Chartar. d. fol. 70. Causam videris 31. Marr. & pro cervis in Dianæ oblectamenta ac sacra, Guilhelm. Stuck, de Sacrific. Gemil. cap. 48. & 70.

22 Inter Ægyptios hodie celebrabatur ingressus Osiridis in Lunam. Kircher. Prodrom. Copt. cap. 5. Quòd in Neomenia mensis Phamenoth, festum celebrant, quòd Osiridis in Lunam ingressum vocant (ait Plutarch. de Isid. & Osirid.) existimantes illud Veris principium. Hieroglyphicè accipiendum: itaque Kircher. Tom. 2. p. 2. Oedip. Ægyptiac. class. 7. cap. 2. interpretatur: Vim Solarem subobscurè in Luna signant. Est enim Luna, sive Isis uxor Osiridis: ideoque Lunam, mundi matrem appellant, & naturam ex utroque mistam sexui assignantes, quòd impleta & gravida facta à Sole; rursùm à se in aerem emittat, & disseminat principia. Idem hieroglyphicum detorquet ad inundationem Nili, ingrediente Sole in Leonem; uti dicemus, 21. Jul. Vide Macrobius 1. Saturnal. cap. 20. Hinc figura accipitris pingebatur super Lunam, tursùmque pisces, tanquam signa Typhonis, aversi benevolentiam in influxu Planetarum; qua de causa sacerdotes non edebant pisces, ut videbimus, 9. Septembr. ex Plutarcho. Unde Accipiter, Solis imago ad rerum conservacionem contra Typhonem, velut efficax alexiterium, prophylacticumque amuletum pingebatur. Kircher. Tom. 3. Syn-

Ingressus Osiridis in Lunam.

Imago.

tagm. 12. cap. 3. * * *

DIES

DIES II. FEBRUAR.

IV. N.

1 Gradus duodecimus Aquarij. Inluit in Piscatores. Firmic. Cor leonis manè occidit. Junctin. K. Astrolog. Aer clarus, & Favonius flare incipit. Ptoleom. Lyra & medius Leo occidunt. K. Rom. Ovid. 2. Fastor. à v. 75.

Illà nocte aliquis, tollens ad sidera vultum Dicit: Ubi est hodie, quæ Lyra fulsit heri?

Ovid. Dumque Lyram quarit, medij quoque terga Leonis

In liquidas subito mersa notabit aquas.

Vir armatus Regem vulnerans. Sph. Arab. In 12. parte Aquarij oritur Aquila, inquit Firmic. lib. 8. cap. 16. Quicumque tunc nati, ex cæde & spolijs habebunt vitæ subsidia. Erunt fortes milites, qui nudo pectore hostem sequantur: benevolà stellà ab eis liberabitur patrià, & triumphabunt. Si Mars illuxerit, Tribunos Imperatorum faciet, & ministros, quorum fidei arma credantur. Si in occasu hoc sidus inventum, faciet natos in infantia suffocari. Idem Franc. Junctin. de Stellis fixis. lib. 5. Specul. Astrolog.

Apparitio Angelis in rubo.

2 Inter Hebræos dies faustissimus, quippe in Ægyptiaca captivitate exhibitum signum infallibile libertatis, Domino apparente in medio rubi Horeb, igne ardentis, sed non combusti. R. Abraham, etli Seder-Olam, cap. 5. signet die 15. Mart. ubi Rabbitorum videbimus ineptias. Describit Philo, de Vit. Moyf. lib. 1. Rubus spinis horrens à nemine succensus repente flagrare cepit: & quamquam totus à stirpe ad furculos multà correptus erat flammà, tanquam fontis quadam scatebà imbrem summittente; incolumis tamen salvusque permanebat, nec urebatur: proinde quasi impatibilis quadam natura, nec ignis materia foret; sed ignem ipse pro pabulo haberet. Ex media flamma species extitit augustissima, nulli rei aspectabili similis, instar quoddam & simulacrum persimile divina formæ, lumine quovis igni splendidiore effulgens; quam ejus qui Est, imaginem quivis existimasset. Verùm Angelus, id est, nuncius appelleretur (quòd propè omnia, quæ futura essent, denunciaverit) silentio & taciturnitate clariore, & discretiore quavis voce; per illam speciei majestatem & magnificentiam. Persimili hypotyposi Joseph. 2. Antiq. cap. 5. Vide dicta, Tom. 3. T. 4. ubi præfens argumentum. Alia signa futuræ libertatis tunc cum ostentis ostensa, nimirum conversio virgæ in colubrum, & econtrà: manus leprosa, & pri-

conversio virgæ in colubrum, &c.

Tom. 1. Ephemer.

stinæ sanitati restituta; denique Moysis legatio ad Pharaonem cum Thaumaturga virga. Exod. à cap. 3. Estò rubi ardentis & ab igne illæsi miraculum ita insigne; majus profectò quod signatum hoccine singulari miraculo; scilicet virginitas & maternitas Deiparæ sacratissimæ Mariæ: igitur in rupe Horeb, juxta situm rubi ardentis, scriptum invenerunt à Jeremia, litteris hieroglyphicis idiomatis antiqui Chaldaici: Deus Virginem concipere faciet, & illa pariet filium. De quo portento, & ibi factò per transfennam egimus, Tom. 4. T. 3. n. 10. & ex proposito, Tom. 6. T. 1. à n. 60. ubi expositionem volupè præstavit miracula Kircheri, qui in scopum ex alijs AA. doctissimè collimavit: simulque alia intergentes signa, quæ præsignabant fœminam habituram aliquando gaudia matris cum virginitatis honore; quæ quidem sine exemplo genitricis dignitatem obtineret, ac virginalem pudicitiam non amitteret.

Designatur Virgo mater.

3 Inter mira ibi patrata ardente rubo, alia & alia referunt Rabbini. (At plus illis deliravit Balduin. de Calceo antiq. qui cap. 3. afferit, Calceos Moysis ex eodem junco compactos fuisse, ex quo postea Christi corona spinea facta est. Præclarum ratiocinium!) Alij, in rubo signant ex igne & in igne tantum ignis flammæ, ac in cæteris montis arbutis per cineres ignis notatas. Rabb. David, omnes lapides Horeb apparuisse efformatis rostris, imaginem quarum faxa traxerunt à rubo, qui cum illotunc esset aridus, adveniente igne mirabili apparuit floridus.

Miracula facta in Horeb, ardente illo rubo.

Horrendi memoris de parte sinistra Insolita voces flammæ sonuere sequenti.

Petron.

Ipse nitor Phœbi vulgato latior orbe crevit, & aurato præcixit fulgure vultus. Dixit aliò Petron. Saryr. Carm. 19. v. 179. Nosque quæ vidimus in hujus montis faxis, Tom. 5. T. 3. D. 1. n. 2. Audientus est Aldrovand. Tom. 12. Musei metallici. lib. 4. cap. 1. fol. 443. de Brathite lapide. Frustum hujus lapidis (inquit) ad nostras pervenit manus. In eodem arborum rami, & cum folijs quasi arte depicti. Silvula ita elegantè apparent, ut nullus pictor melius eas penicillo exprimere posset. Quinimò si talis lapis in varia segmenta scindatur, magnam intruentibus admirationem pariet; quoniam hujusmodi arbutuscula in partibus internis & lateralibus conspiciuntur. Anno sequenti, & primo ab egressu Ægypti, perfectum altare holo-causti à Beseleel & Ooliab. Leo Marius in κ. duntaxat signat hoc mensè absolutum fuisse Sanctuarium. Secundum signum &

Conditio lapidum montis.

Altare holo-caustorum.

Z

prio-

Secundum
victoriae sig-
num da-
tum Gedeo-
ni.

priori contrarium, datum Gedeoni pro vi-
ctoria de Madianitis, vellere sicco & terrā
madente. Rasch. ex Judic. 6. à 39. Natalis
petsimi Antiochi, qui cognomento Epiphanes,
Antichristi typus. R. Inter Judæos dies
notus propter sacrilegia, ad quæ compelle-
bantur. Ducebantur cum amara necessitate in die
natalis Regis ad sacrificia: & cum Liberi sacra ce-
lebrarentur, cogebantur hederā coronari. 2. Machab.
6. 7. Ex his & vitium figurā pretiosarum, qui-
bus gaudebant Hebræi; tam Plutarch. Conviv.
99. lib. 4. cap. 5. quā Tacit. 5. Histor. cap. 5.
autumant levissimè Liberum Patrem adora-
rassē. Refutat Baron. Ann. Christ. 34. numer.
157. Purificatio Virginis, quo die faces con-
secrantur. K. P. R. Christus à Simeone &
Anna in Solymitano templo agnitus. Reuf-
ner. Marian. & Alap. Adrichom. Ann. Christ.
1. cogitat, illa ipsa nocte purificationis Vir-
ginis, factam revelationem ab Angelo Jose-
pho, ut continuo exiret in Ægyptum: di-
cemus postredie fusē ex alijs AA. à n. 5. Anno
autem 31. ejus ætatis, dies sextus supra vi-
gesimum sacri jejunijs.

Purificatio
Virginis.

Dies XXVI
jejunijs Chri-
sti.

Herculis
mirabilis
victoria de
Liguribus.

4. Dies ater Romæ. K. V. Pugna Her-
culis designatur cum Liguribus, illo trans-
eunte cum bobus Geryonis, quo in con-
flictu à Jove eo dimicante creditur saxa
pluisse. Solin. cap. 8. Ab hujusmodi plu-
via, dicuntur illi campi lapidei. Gallia
Narbonensis campus est, lapidibus, qui singuli
manum implent, plenissimus, sub quibus gra-
men exoritur. In medio salsa scarent aquæ: cam-
pus venti procellis infestatur, quo saxa præsar-
ta volvi traduntur, hominesque ex curribus ex-
cuti, & vi ventorum armis vestibusque nuda-
ri. Hic M. Georg. Draudius. Mendacium
mendacio fulcitur. Hercules (ait Strab. lib.
4. n. 41.) cum deficientibus telis in vita dis-
crimen venisset, Jovem patrem orasse, ut sibi
tela ministraret; statimque imbrem lapideum ea
in loca decidisse, quo gigantes fuerunt interse-
cti. Ita miracula, sicut erat Deitas. L. Pa-
pyrius Curfor dedicat ædem Quirini à pa-
tre suo votam, quam decoravit pretio-
sis muneribus ex spolijs belli Samnitici,
in ædeque collocavit horologium sola-
rium, novam rem Romanis. Plin. lib. 7.
cap. 60. Meminit Smet in Fastor. glossar. &
Briet. Ann. V. C. 461. dicens: Romano-
rum detinuit oculos, tum rerum omnium, præ-
terquam bellandi rudes. Nonnunquam quæ
patris, magni habuit. Unde cum fidei Fa-
bij Rutiliani exercitum credidisset, dum in-
terea regrederetur Romam ad auspicia re-
petenda; edicens ne manum cum hoste
confereret. Fabius opportunitate ductus pu-

Ædes Qui-
rino.

Primum ho-
rologium Ro-
mæ.

Discipline
militaris se-
veritas.

gnavit & vicit: reversus Papyrius securi
ferire decrevit: Fabius Romam fugit, nec
supplicem Tribuni tuentur; sed pater ve-
niam lachrymis impetravit. Cornel. Nepos
de Vir. illustrib. n. 31. Floridè Valer. Ma-
xim. 2. cap. 7. n. 8. Papyrius Dictator (infit)
cum adversus imperium ejus, Q. Fabius Rullia-
nus, Magister Equitum exercitum in aciem edu-
xisset, quamquam fufis Samnitibus in castra re-
dierat; tamen neque virtute ejus neque succes-
su, neque nobilitate motus, virgas expediri, eum-
que nudari jussit. O spectaculum admirabile! Et
Rullianus, & Magister Equitum & victor, ex-
cisa veste, spoliatoque corpore, lictorum ver-
beribus lacerandus; ut in acie exceptorum vul-
nerum nodosis ictibus cruore renovato, victoria-
rum, quos modò speciosissimos erat adeptus ti-
tulos, respergeret. Precibus deinde suis, exer-
citus occasionem Fabio confugiendi in Urbem de-
dit; ubi frustra Senatam in auxilium implora-
vit. Nihilominus enim Papyrius in exigenda pœ-
na perseveravit. Itaque coactus est pater ejus
post dictaturam tertiumque Consulatum, rem ad
populum devocare, auxiliumque tribunorum ple-
bis supplex pro filio petere. Neque hac re se-
curitas Papyrij refrenari potuit: caterum cum
ab universis civibus, & ipsis Tribunis plebis ro-
garetur; testatus est, non penam illam se Fa-
bio, sed populo Romano, & Tribunitia conce-
dere potestari. Idem Liv. 8. à sect. 88. &
Briet. ann. V. C. 429. Augustus Sami hye-
mat, ubi legatos Indorum in foedus ad-
misit, qui secum adduxerunt tygres In-
dicas, nondum in Græcia & Occidente
visas: tuncque legatorum unus è secta
Gymnosophitarum, dicens satis vixisse vi-
so Augusto, in ignem intulit, fatuitatis &
vanæ gloriæ sacrificium ferale, ex quo
cunctis risus. Goltz. in Augusti. meminit Briet.
Ann. V. C. 734. Hic infans vacabatur Zamarus,
qui non gloriosè licet propter gloriam fed-
vanam, amisit vitam.

5. Apud Græcos Therapea in honorem
Æsculapij; igitur quotannis illo in die le-
gebatur, qua medicina unusquisque illo in
anno vindicatus ab ægritudine, ut cateri
irruente adhererent medicinam. K. Græc.
Post in ejus templo laminæ pendebant &
tanquam vota, & tanquam medicinarum
apotheca. Meminit Plin. lib. 29. cap. 1. Plu-
tarch. de Tarda Dei vindict. Pausan. cap. 68.
141. & 236. Causin. lib. 5. Symb. 41. Item
statua Dinolochio erecta est in Elide pro-
pter victoriam Olympicam. K. G. Hujus
athletæ meminit Pausanias, cap. 178. Ma-
ter ejus (ait) per visum in quiete videre sibi
visa est, filium se coronatum in complexum
suum

Zamarus
Gymnoso-
phista.

Terapea.

Statua Di-
nolochio.

Transmi-
gratio co-
lubarum.

Anagogia.

Aspasia co-
lumba.

suam recepisse. Eo somnio monitus puer strenuè
se ad gymnicorum certamina exercuit: cum au-
tem pueros competitorum cursu anteverisset; ei
statuam posuere juxta Cyniscæ, de qua 11.
Mart. 4.

6. Inter Siculos transitus, sive transmi-
gratio colubarum. Fast. Sicul. Refert Ælia-
nus hujusmodi expeditionem, lib. 4. Ani-
mal. histor. cap. 2. In Erice Sicilia festi dies
aguntur, quos Profectorios appellant, eo quod
id temporis Venerem inde, in Lybiam proficisci
dicunt. Nam quum longè maximus colubarum
in his locis numerus esse soleat; nulla tum tem-
poris appareat. Coniiciunt enim ipsam abeuntem
comitari Deam, & cum illa peregrè profectas
esse; nam Veneri sacrum esse genus colubarum
omnes existimant. Novem diebus elapsis, unam
formā insignem ex pelago libyco spectari re-
volantem, quæ non sit quemadmodum reli-
quæ gregales, sed rubra, qualem Anacreon ca-
nit esse Venerem, purpuream & auro similem.
Hanc caterarum colubarum greges sequuntur
& rursus ex earum reditu Erycini reverfionis
diem celebrant. Videbimus die 10. Hæc fe-
sta etiam dicta Anagogia: id est, coelestis
translatio. Eustach. de Amorib. Ismenia, lib.
10. & ipse Ælian. d. Var. histor. lib. 1.
cap. 15. ex quo Aldrovand. cap. 15. de
Avib. fol. 407. & Chartar. in Vener. fol. 342.
cujus currus tractus à columbis. Reliqua
die cit.

7. Quid diabolus non excogitavit, ut
his, similibusque præstigijs Ethnici decipe-
rentur? In Aspasia adducta in Persidem è
Græcia claruit. Specie florebat, sed tumor
in facie exerevit, quæ formam turpiter de-
venustabat. Speculum in genibus tenens, se
in ipso contemplata vehementer doluit: &
cum præ mœstitia non cœnasset, invasit in-
somnia, quo sibi videbatur columbam,
quæ illicò in fœminam conversa est, festi-
vam accedere, ac dicere: Bonum animum ge-
ras, valeantque medici cum suis pharmacis: tu
verò rosea serâ Veneris cape, eaque contrita tu-
beri impone. Statim evanuit, rursusque As-
pasia inter omnes puellas speciosissimè Deæ
hæc beneficium, pulchritudine formosissima fuit.
Propter venustatem & elegantiam ducta
est à Cyro Artaxerxis fratre, & maximi
habita. Ex his omnibus in mentem venit
Aspasiæ insomnium columbæ, ac promit-
sio Veneris amplissimæ felicitatis, cuncta-
que à Dea prædicta. Qua de causa cum
crederet ab initio specie columbæ, Veneris
curæ esse; primum ingentem imaginem in
honorem ejus erexit, & simul gemmis pi-
cturatum columbam; singulisque diebus sa-
crificijs & supplicationibus favorem Deæ
Tom. I. Ephem.

exposcebat enixim. Refert Ælian. 12. Var.
histor. cap. 1. & Tiraquell. p. 3. de Leg. con-
nub. n. 9. Quare Columbe gratæ Veneri,
refert Aldrovand. d. in Vanis Ethnic. sacris,
fol. 416. ex Lutatio in Stat. Certabant, com-
miniscitur, Venus & Cupido, uter plures
flores legeret: at cum filius alis adjunctis ma-
trem superaret; juvit Venerem Perifera
Nympha, & superiorem cumulum effor-
mavit. Iratus Cupido Nympham in colum-
bam transformavit: at Venus ut honore
pœnam minueret; in tutelam columbam
sumpsit, curruque favens aptavit. Ovid. 1.
Amor. Eleg. 2. v. 27.

Nece coman myrto, maternas junge columbas:
stabis, & adjunctas arte movebis aves.
Hinc oraculum Dodoneum, de quo die 24.
Adi Natal. Com. 4. Mytholog. cap. 13. & Gy-
rald. Syntagm. 13. n. 19.

8. Inter Ægyptios celeberrimus dies in
Sai, metropoli inferioris Ægypti ob sacra
dicta Lychnopopæja. K. Ægypt. Hæc erant
pompa Minervæ Saitis, ad cujus templum
quotannis per Nilum adibant, navigijs lam-
padibus ornatis, ubi Deæ simulacrum, in cu-
jus ambitu depositis lucernis, tota nox ver-
tebatur in diem. Themistius Orat. 2. ad Con-
stantium Imper. Dicta hæc Dea Pallas Ægy-
ptia, seu Sais. Natal. Com. 9. Mytholog. cap.
11. qui uti à Provincia illa allatam Athe-
nas per Cecropem; Minervam ideo ur-
bem dictam, ex Mytileneco tradit. In hoc
templo pro vestibulo hujusmodi symbola
incisa spectantur: Infans, senex, accipiter,
piscis & hippopotamus. Kirch. Tom. 1.
Oedip. Syntagm. 1. cap. 3. quod exponit,
Tom. 3. Syntagm. 12. cap. 2. Nascimur, se-
nescimus, vivimus, morimur natura dissidio.
Aliter Plutarch. de Isid. & Osrid. infit:
Signum quod Sai est Minervæ, quam ean-
dem putant Isim esse, inscriptionem ha-
bet hujusmodi: Ego sum universum quod
fuit, quod est, & quod est futurum; flammeum-
que meum nullus mortalium aperuit unquam.
Hoc signat sphinx ante templum. Ima-
go erat fœminæ variegata veste, mammis
nudis, sedens in throno, cruce anfatā
in dextra, atque sceptro cucuforni in sini-
stra. Diximus aliqua. 3. Januar. & 21. n. 8.
Tom. 3. T. 6. n. 4. & Tom. 5. T. 3. D. 3. n. 3.
In hoc templo ait Strab. lib. 8. n. 18. erat se-
pulchrum Regis Pflammetichi, de quo 11.
Septembr. n. 7. Hic Saites erat, ibique Prin-
ceps florebat charus omnibus, nisi Satrapis
rivalibus regni, quod tunc sine Monarcha.
Factum forte, quod in illorum concilio ora-
culo edictum evulgaretur: nimirum, qui
ex ipsorum numero primus æneā phialā
Pflammeti-
chus.

Perifera
in colum-
bam.

Ovid.

Lychnopo-
pæja.

Pallas Ægy-
ptia.

Tituli Mi-
nervæ Sai-
tis.

Imago.

Pflammeti-
chus.

Deo Memphitico libasset; rotam Ægyptum in potestatem habiturum. Sacerdos Summus arte, vel incuria aneas phialas quibus libabatur duodecim tantum addidit; cum essent Principes tredecim; Plammeticho, qui novissimus erat prætermisso. Tunc ille sine mora, detracta galea areâ in illa libavit, sicque regnum ad Plammetichum pervenit. Diodor. Sicul. lib. 1. n. 42. & Kircher. de Regib. Ægypti. cap. 10. Dynast. 26.

9 Templum Minervæ Sai illustrissimum cunctis nationibus, quia ex uno lapide, non utique ibi excavato, sed aliunde vecto.

Templum Sai ex uno lapide.

Ad hac quod non minime, sed maxime admiror (ait Herodorus lib. 3. n. 107.) Ammassis attulit ædificium ex solido saxo ad Saim ex urbe Elephantina, in quo afferendo triennium consumperunt duo millia electorum virorum. Hujus domus extrinsecus est unius & viginti ulnarum longitudo, quatuordecim latitudo, octo altitudo. Interior autem ejus longitudo est octodecim ulnarum & cubiti, latitudo duodecim, altitudo quinque. In atrio erexit tres colossos, qui medius septuaginta quinque pedum, duo alij utrinque viginti cum immanitate Sphingum. Kircher. Tom. 2. p. 2. class. 8. cap. 1. In hocce templo erat celebre artificium ad infatuationem populi, ut profundius hærerent Numinum cæcitati. In Sai (ait Hero Alexandrin. Pneumaticor. cap. 36.) erat altare, in quo accenso igne, Dionysius ac Diana lac & vinum fundebant, draco vero accipitriformis sibilabat. Ad philologiam redigit hujusmodi machinamentum Kircher. ibid. cap. 3. Pragmat. 2. astruitque aëra in syphonibus inclusum, ne abeundi daretur locus, accenso igne tempore sacrificij intra arulam rare fieri; impulsuque, ut ampliore locum occuparet, deferri vehementius per fistulas, qua vehementia & sibilabat draco, & pressis lacte & vino, in tubis incluso humore, trudebatur in craterem arulæ; unde Liber Pater & Diana lac & vinum funderè videbantur: quæ quidem scena, cum non intelligeretur a plebe, cogitabat fieri beneficio Deorum. Pater hinc, quod diximus n. præced. ex Ægypto per Cecropem in Athenas Minervæ translatum simulacrum; siquidem in eo ibi non absimile artificium. In ejus enim scuto dracones aenei rhythmicè sibilabant, uti videbimus ex Plin. & Natal. à Comitib. 20. Novembr. diximusque Tom. 5. T. 4. D. 2. n. 11. Plura sicine videmus artificia cum mirabili nescientibus effectu, uti in cucurbita aenea patet, aut vitrea. Consule Goud. Tom. 3. p. 3. disput. unic. quest. 3. art. 4. §. unic.

Artificium imaginum in hoc templo.

DIES III. FEBRUAR.

1 G Rad. 13. Solis in Aquario, tenebrosus; ut ait Dariothus. Inluit in hortorum cultores. Jul. Firmicus. Anterior sinistrum genu sagittarij manè oritur. Junctin. K. A. Regulus oritur. Alsted. Encyclop. Fidis rota occidit: Leo med. Occidit. Venti. Columell. & Ptolom. Delphinus occidit. K. R. & Ovid. 2. Fastor. v. 79.

Quem modò cælatum stellis Delphina videbas, Is fugiet visus nocte sequente suos. Hygin. lib. 3. cap. 16. Causam signat Germanic. Cæsar. in Phenom. Arat. cap. 27. succinens:

Hinc alius declivis ducitur ordo: Sentit & insanos obscuris statibus Austros. Equites multi armati. Sphæ. Arab. Post ann. 40. ab ingressu Ægypti hac in die signatur Moysis obitus à Serario in Josue, 3. 1. (Vid. diem 7. n. 3.) quest. 5. & Alapid. Hodie (inquit Leonard. Marius in K. Hebr.) completa est ædificatio domus Dei temporibus Aggai & Zacharia prophetarum, & Darij Regis Persarum, & celebrati dedicationis dies. Lique

1. Esdr. 6. à 14. Sacrificia ac solemnitas, à v. 17. At notandum est, dici in textu sacro ibidem: Jubente Cyro & Dario & Artaxerxe Regibus Persarum. Tunc igitur completum est templum, & simul tempus quadraginta sex annorum ejus ædificij: tot profecto fluxerunt à secundo Cyri anno usque ad Artaxerxem, qui misit Nehemiam. Joam. 2. 20. Vel usque in sextum Darij annum, ut alijs placet. Vide Cajetan. hic. Cum esset erectum altare jussu Cyri, & opus templi impediretur regente Persiam Cambyse, excitatusque esset Darius Hyfaspis, ut juxta decreta Cyri templum ædificaretur, uti constat 1. Esdr. 4. à 4. & cap. 6. à 3. accepta notitia à Nehemia de jactura rerum Judaicarum in terra Sancta, impetravit à Rege Artaxerxe facultatem ædificandi muros civitatis, uti indicavit Principibus & Sacerdotibus, 2. Esdr. 2. 18. Venit ergo tunc temporis in Jerusalem ad erigenda mœnia, quo templum secundum, sive Zorobabelis perfectum: & cum ignis ille qui de coelo descendit in primi dedicatione per Salomonem, esset absconditus in puteo per Jeremiam & alios sacerdotes; jussit à nepotibus horum afferri; qui quidem nunciarent in aquam conversum fuisse. Tunc Nehemias jussit eos haurire & afferri sibi, & sacrificia qua imposita erant, jussit Sacerdos Nehemias aspergi ipsâ aquâ, & ligna qua

III. N.

Ovid.

German.

Mors Moysi.

Antilogia.

Dedicatio templi secundum.

Tunc datus ignis per Nehemiam.

qua erant superposita. Utque hoc factum est, & tempus affuit, quo Sol refulsit, qui prius erat in nubilo; accensus est ignis magnus, ita ut omnes mirarentur. 2. Machab. 1. à 19.

2 Hic est ignis dies dati, haudquaquam 25. Novembr. ubi templum mundatum à Machabæis, dispositumque in cultum veri Dei, ubi ex hoc igne ibi etiam ignis, uti videbimus. Dies hic dicitur dati ignis, & encæniorum templi secundi, tempore Nehemiæ, & Regum Persarum, uti dicitur à v. 33. quod impossibile tempore Machabæorum, ut patet. Ita Joseph. Gorion, lib. 1. à cap. 16. & Serar. hic quest. 13. de hocce miraculo agunt Abulenf. quest. 10. in 29. Exod. Ambros. 1. Offic. cap. 14. Blesenf. Epist. 74. & Riber. de Templ. lib. 5. cap. 15. Pro die, quia Encænia etiam dicitur, notandum; quatuor encænias inter Hebræos fuisse, sive dedicationes templi, vel initialia templi in usum cultus. Primum sub Salomone; secundum, de quo agimus; tertium Machabæis, ultimum sub Herode, uti dicemus 14. August. ex Joseph. 15. Antiq. cap. 14. Unde encænias, de quibus Joannes, 10. 22. intelligenda sunt de dedicatione templi Zorobabel, & in festo ignis dati. D. Thom. hic. Chrysoft. Theophil. & Oecumen. De loco in quo inventus est ignis ex aqua, cogitant nonnulli fuisse Piscinam Probaticam, cujus aqua mota ab Angelo unum languidum, à quacunque detineretur infirmitate, levabat. In piscina lotæ victimæ à Sacerdotibus, quæ tempore Hieronymi in geminum lacum dividebatur, quorum alter mirum in modum rubens, quasi cruentis aquis antiq. in se operis signa testabatur. Idem de Loc. Hebræic. additque Adrichom. in Jerusalem, n. 62. Sunt qui existiment, hunc fuisse locum, ubi Sacrum ignem quondam recondiderunt Sacerdotes: quem cum requireret reversus Nehemias, ejus loco reperit aquam crassam. Juxta illam natam Deiparam, dicit Joann. Damasc. 4. de Fid. Orth. cap. 15. etiam Christoph. Castr. & Theoph. Raynaud. in Diptyc. Marian. p. 1. punct. 2. Quomodo ibi inventum lignum in Crucem Domini; diximus Tom. 6. T. 1. n. 49.

Quatuor Encænias apud Hebræos.

Piscina Probatica locus, quo in aquam crassam conversus est ignis.

Unde commendabitur?

3 Notum factum est miraculis conversionis aquæ in ignem vorantem sacrificium: tuncque Artaxerxes rem diligenter examinans fecit ei templum, ut probaret quod sanctum erat: & cum probasset Sacerdotibus donavit multa bona, & alia atque alia munera. 2. Mach. 1. 34. & Ambros. d. Hoc (subdit) patrefacto indicio Rex Persarum in eo loco, in quo ignis fuerat absconditus, & postea reperta

est aqua, templum fieri mandavit, cui inferebantur dona plurima. Non fuisse templum principale, per se patet: nec igni, quem adorabant Persæ, ut refert Curt. lib. 3. cap. 3. & Briffon. lib. 2. de Regn. Persar. neque aliud templum Numini vero, ex inscriptis Hebræis inhibentibus etiam liquet. Quodnam ergo templum & ibi ubi ignis facer absconditus? Ædificium insigne, quo indicaretur factum illud miraculum singulare in formam templi. Videtur postea fuisse Probatica Piscina: ait Genebr. Ann. 3779. Beda in 2. Esdr. Serar. in 2. Mach. 1. quæstionc. 14. Alap. & Sanct. hic, n. 39. Claret etiam Joann. 5. 2. ubi de illa dicitur: Quinque porticus habens, quo constat angustum ædificium. Tamen tempore Salomonis piscinam extitisse, certum sit; tempore conceptionis Christi factam fuisse, retulimus, loc. cit. Tom. 6. n. 49. cujus articuli fides penes auctorem tantæ novitatis erit. Notat Haye in Chronica sacr. 38. tot annos fluxisse ab hoc igne cœlitis dato (nimirum 486. cum dimidio) usque ad adventum Spiritus Sancti; quot fluxerant à die olim missi ignis de coelo Moysi, in promulgatione legis (de quo Exod. 19. 18.) usque ad ignem cœlitis descendentem in dedicatione templi Salomonici. Vid. 8. Mart. à 5. & 6. Maij.

Cur dicitur templum?

An facta conceptio Christi hoc?

Zacharias baptiste pater occiditur.

4 Trucidatur à Judæis Baptistæ pater. Traditur à S. PP. Venit ad nos quædam traditio (ait Origen. Tract. 26. in Math.) quasi sit aliquis locus in templo, ubi virginibus quidem consistere licet, & orare Deum: experta autem thorum virilem, non permittentur in eo consistere. Maria postquam genuit Salvatorem, ingrediens adorare, stetit in illo virginum loco: prohibentibus autem eis, qui noverant jam filium genuisse, Zacharias stetit atque dixit prohibentibus eam: quoniam digna est virginum loco, cum sit virgo. Ergo quasi manifestissime Zachariam adversus legem agentem, & in loco virginum permittentem stare mulierem, occiderunt inter templum & Altare viri generationis illius. Hieronym. inficiatur lib. 4. in Math. sed astruunt Cyrill. Alexandr. Advers. Anthropomorph. cap. 27. Greg. Nyssen. Orat. in Natal. Domini. Basil. Orat. de Human. Christ. generat. Theophilact. in 23. Math. alijque plures, videndi apud Christoph. à Castro in Histor. Deipar. cap. 11. n. 12. & Christoph. Vega, Theolog. Marian. p. 2. Palæstr. 19. Certam. 5. num. 1416. Fallitur Raulchin, uti videbimus 5. Septembr. n. 2. & 5. Novembr. n. 6.

Fuga Jesta in Ægyptum.

5 Sine controversia (est die seq. autumet Gislandis) puer Jesus in ulnis Virginis-Maris monita cœli defertur Ægyptum, ibique com-